

Sygn. akt I C 852/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący SSR Magdalena Glinkiewicz

Protokolant st.sekr.sąd. Bożena Czajkowska

Po rozpoznaniu w dniu 5 września 2018 r. w Toruniu.

sprawy z

(...) Sp. z o.o. w T.

przeciwko:

P. D. (1)

o zapłatę – na skutek zarzutów pozwanego od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym z dnia 19 stycznia 2017r., sygn. akt I Nc 1981/16

oraz

o zapłatę – na skutek zarzutów pozwanego od nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym z dnia 20 stycznia 2017r., sygn. akt I Nc 1982/16

orzeka:

w sprawie: I C 852/17

I. uchyla nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym z dnia 19 stycznia 2017r., sygn. akt I Nc 1981/16 w części przeciwko P. D. (1) i oddala powództwo przeciwko P. D. (1);

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 4.141 zł (cztery tysiące sto czterdzieści jeden złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

w sprawie: I C 1092/17

I. uchyla nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym z dnia 20 stycznia 2017r., sygn. akt I Nc 1982/16 w części przeciwko P. D. (1) i oddala powództwo przeciwko P. D. (1);

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.700 zł (trzy tysiące siedemset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu kwotę 1.646 zł (tysiąc sześćset czterdzieści sześć złotych) tytułem kosztów sądowych, od uiszczenia których pozwany był zwolniony.

Sygn. akt I C 852/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Sp. z o.o. w T. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym przeciwko (...) Sp. z o.o. w P., P. D. (2), A. J., M. J. zobowiązującego ich do solidarnej zapłaty na rzecz powoda kwoty 13.976,37 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych

W uzasadnieniu wskazał, iż dysponuje wekslem wypełnionym na kwotę 14.058,92 zł z terminem płatności do 30 listopada 2016r., z którego do zapłaty pozostaje kwota 13.976,37. Źródłem powyższego zobowiązania była umowa leasingu. Pomimo wezwania do wykupu weksla pozwani nie uiścili żądanej kwoty.

Sąd Rejonowy w Toruniu w dniu 19 stycznia 2017r. w sprawie I Nc 1981/16 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, zgodnie z żądaniem powoda.

Nakaz zapłaty przeciwko (...) Sp. z o.o. w P. A. J., M. J. uprawomocnił się.

Pozwany P. D. (1) złożył zarzuty od nakazu zapłaty wnosząc o oddalenie pozwów, zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego oraz zasądzenia kosztów postępowanie na jego rzecz.

Pozwany wskazał, iż na portalu internetowym znalazł ogłoszenie o prace i podpisał ze spółką (...) sp. z o.o. umowę zlecenia zgodne, z którą miał pracować jako kierowca. Po zapewnieniach A. J. pozwany zgodził się na wykupienie części udziałów w spółce. Na początku listopada 2015 r. dowiedział się że został wybrany na Prezesa spółki Dodał, iż A. J. wraz z P. R. przedstawili mu mylny obraz finansów spółki. W marcu 2016 r. otrzymał z ZUS wezwanie do złożenia wyjaśnień w sprawie spółki. Wówczas pozwany powziął wątpliwość co do zamiarów A. J. i P. R.. Po sprawdzeniu dokumentów ustalił, iż jest również prezesem firmy (...) sp. z o.o.. Pozwany zaznaczył, iż nie pamięta aby podpisywał dokumenty dotyczące tej spółki, nie występował również o elektroniczny podpis kwalifikowany. Podniósł, iż zarówno na wekslu jak i dokumenty odbioru ciągnika siodłowego i naczepy zostały sfalszowane. Zaznaczył również, iż nigdy nie otrzymał od powoda wezwania do wykupu weksla.

Postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2017r. Sąd Rejonowy udzielił P. D. (3) zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego M. W. w sprawie KM 162/17

Powódka w kolejnym piśmie podtrzymała swoje żądania i twierdzenia. Podkreśliła, iż pozwany podpisywał dokumenty w tym umowę leasingu w obecności S. M.. Nadto jego podpisy są identyczne ze wzorem podpisu na blankiecie dowodu osobistego.

W piśmie z dnia 26 lipca 2017 r. pozwany wskazał, iż stwierdzono u niego dysortografię i dysgrafię głębokiego stopnia. Podkreślił, iż zgodnie z opinią miał problemy ze zrozumieniem, prostego w konstrukcji tekstu, a rozumienie poleceń złożonych było i niego istotnie obniżone Zaznaczył, iż podpisując dokumenty przedłożone mu przez A. J. i P. R. nie rozumiał znaczenia ich treści. W jego ocenie podpisując te dokumenty znajdował się w stanie wyłączającym świadome albo swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie woli.

Po skutecznym wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty przez P. D. (1) sprawa została zarejestrowana pod sygn. I C 852/17.

Powód (...) Sp. z o.o. w T. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym przeciwko (...) Sp. z o.o. w P., P. D. (2), A. J., M. J. zobowiązującego ich do solidarnej zapłaty na rzecz powoda kwoty 46.556,06 zł wraz z ustawowymi odsetkami za od dnia 1 grudnia 2016 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazał, iż dysponuje wekslem wypełnionym na kwotę 47.061,21 zł z terminie płatności do 30 listopada 2016 r. z czego do zapłaty pozostaje kwota 46.556,06 zł . Źródłem powyższego zobowiązania była umowa leasingu. Pomimo wezwania do wykupu weksla pozwani nie uiścili żądanej kwoty.

Sąd Rejonowy w dniu 20 stycznia 2017 r. w sprawie I Nc 1982/16 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, zgodnie z żądaniem pozwu

Nakaz zapłaty przeciwko (...) Sp. z o.o. w P. A. J., M. J. uprawomocnił się.

Zarzuty od nakazu zapłaty złożył pozwany P. D. (1) wnosząc o oddalenie pozwu, zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego oraz zasądzenia kosztów postępowania na jego rzecz.

Pozwany wskazał, iż na portalu internetowym znalazł ogłoszenie o prace i podpisał za spółką (...) so. z o.o. umowę zlecenia zgodne, z którą miał pracować jako kierowca. Po zapewnieniach A. J. pozwany zgodził się na wykupienie części udziałów w spółce. Na początku listopada 2015 r. dowiedział się że został wybrany na Prezesa spółki Dodał, iż A. J. wraz z P. R. przedstawili mu mylny obraz finansów spółki. W marcu 2016 r. otrzymał z ZUS wezwanie do złożenia wyjaśnień w sprawie spółki. Wówczas pozwany powziął wątpliwość co do zamiarów A. J. i P. R.. Po sprawdzeniu dokumentów ustalił, iż jest również prezesem firmy (...) sp. z o.o.. Pozwany zaznaczył, iż nie pamięta aby podpisywał dokumenty dotyczące tej spółki, nie występował również o elektroniczny podpis kwalifikowany. Podniósł, iż podpisy na wekslu jak i dokumentach odbioru ciągnika siodłowego i naczepy zostały sfalszowane. Zaznaczył również, iż nigdy nie otrzymał od powoda wezwania do wykupu weksla.

Postanowieniem z dnia 20 marca 2017 r. Sąd Rejonowy zwolnił pozwanego z kosztów sądowych w części ponad kwotę 100 zł i oddalił wniosek w pozostałej części.

Postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2017 r. Sąd Rejonowy udzielił P. D. (1) zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego M. W. w sprawie KM 163/17

Powódka w kolejnym piśmie podtrzymała swoje żądania i twierdzenia., Podkreślił, iż pozwany podpisywał dokumenty w tym umowę leasingu w obecności S. M.. Nadto jego podpisy są identyczne ze wzorem podpisu na blankiecie dowodu osobistego.

W piśmie z dnia 26 lipca 2017 r. pozwany wskazał, iż stwierdzono u niego dysortografię i dysgrafię głębokiego stopnia. Podkreślił, iż zgodnie z opinią miał problemy ze zrozumieniem, prostego w konstrukcji tekstu, a rozumienie poleceń złożonych było i niego istotnie obniżone Zaznaczył, iż podpisując dokumenty przedłożone mu przez A. J. i P. R. nie rozumiał znaczenia ich treści. W jego ocenie podpisując te dokumenty znajdował się w stanie wyłączającym świadome albo swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie woli.

Po skutecznym wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty przez P. D. (1) sprawa została zarejestrowana pod sygn. I C 1092/17.

Postanowieniem z dnia 5 października 2017 r. Sąd Rejonowy połączył sprawę I C 1092/17 ze sprawą I C 852/17 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. I C 852/17.

Pismem z dnia 12 lipca 2018 r. pozwany wskazał, iż ciągnik siodłowy D. (...).460 oraz naczepa ciężarowa (...) zostały sprzedane odpowiednio za kwoty 49.200 zł i 19.680 zł. Zaznaczył, iż zobowiązanie zostało zaspokojone a poręczenie wygasło.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

P. D. (1) szukał dodatkowej pracy, na portalu (...) znalazł ogłoszenie o poszukiwaniu przez (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. kierowców. P. D. (1) został zatrudniony w charakterze kierowcy, przy czym tej pracy faktycznie nie wykonywał, z tego tytułu nie otrzymał również żadnego wynagrodzenia.

Po rozmowie z A. J. P. D. (1) został prezesem (...) Sp. z o.o. w P.

Dowód: zeznania pozwanego k. 203-203v

W dniu 25 lutego 2016 r. P. D. (1) zawarł z (...) Sp. z o.o. w T. umowę leasingu operacyjnego nr (...), której przedmiotem była naczepa ciężarowa (...). Umowa zabezpieczona była wekslem in blanco i deklaracją wekslową podpisaną przez P. D. (1) jako Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o., poręczoną przez P. D. (1), A. J., M. J..

Wartość przedmiotu leasingu netto wynosiła 33.000 zł. Wpłata początkowa netto wynosiła 12.200 zł (15.060 zł brutto) pozostałe: 10 rat po 1.007,30 zł netto (1.238,98zł brutto), 12 rat po 1.012,87 zł netto (1.245,83 zł brutto), 12 rat po 1.018,71 zł netto (1.253,01zł brutto), 2 raty po 1.024,84 zł netto (1.260,55 zł brutto).

Dowód: deklaracja wekslowa k. 3

umowa leasingu operacyjnego k. 10-13

protokół przekazania k. 14

weksel k. 22

W dniu 25 lutego 2016 r. P. D. (1) zawarł z (...) Sp. z o.o. w T. umowę leasingu operacyjnego nr (...), której przedmiotem był ciągnik siodłowy D. (...)406. Umowa zabezpieczona była wekslem in blanco i deklaracją wekslową podpisaną przez P. D. (1) jako Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o., poręczoną przez P. D. (1), A. J., M. J..

Wartość przedmiotu leasingu netto wynosiła 103.000 zł. Wpłata początkowa netto wynosiła 41.850zł (51.475,50 zł brutto) pozostałe: 10 rat po 3.147,40 zł netto (3.871,30 zł brutto), 12 rat po 3.155,59zł netto (3.881,38 zł brutto), 12 rat po 3.164,16 zł netto (3.891,95 zł brutto), 2 raty po 3.173,22 zł netto (3.903,06 zł brutto)

Dowód: deklaracja wekslowa k. 3 akt I C 1092/17

umowa leasingu operacyjnego k. 10-13 akt I C 1092/17

protokół przekazania k. 14 akt I C 1092/17

weksel k. 23 akt I C 1092/17

Z uwagi na brak terminowych spłat rat leasingu umowa została rozwiązana.

Bezsporne.

Dnia 16 lutego 2017 r. (...) Sp. z o.o. w T. odebrał ciągnik siodłowy D. (...) i sprzedał go w dniu 29 marca 2017 r. za kwotę 40.000 zł netto (49.200 zł brutto)

Naczepa ciężarowa (...) zostało odebrana przez (...) Sp. z o.o. w T. w dniu 9 marca 2017 r., a sprzedana w dniu 13 czerwca 2017 r. za kwotę 16.000 zł netto (19.680 zł brutto)

Dowód: faktury k. 194, 195

(...) Sp. z o.o. wypełnił weksel na kwotę 14.058,92 zł wskazując termin zapłaty na dzień 30 listopada 2016r. Na kwotę ta składała się: 11.643,51 zł tytułem kapitału pozostałego do spłaty netto, 1.721,90 zł z tytułu niezafakturowanych rat netto, 225,51 zł z tytułu ubezpieczenia przedmiotu leasingu, 318 zł z tytułu podatku od środków transportu, 150 zł z tytułu (...).

Dowód: weksel k. 22

wezwanie k. 8

(...) Sp. z o.o. wypełnił weksel na kwotę 47.601,21 zł wskazując termin zapłaty na dzień 30 listopada 2016r. Na kwotę ta składała się: 32.251,10 zł tytułem kapitału pozostałego do spłaty netto, 12.589,60 zł z tytułu niezafakturowanych

rat netto, 2.142,51 zł z tytułu ubezpieczenia przedmiotu leasingu, 468 zł z tytułu podatku od środków transportu, 150 zł z tytułu (...)

Dowód: weksel k. 22

wezwanie k. 8

U P. D. (1) nie stwierdzono choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego. Funkcjonuje intelektualnie prawidłowo, jest w stanie zrozumieć tekst pisany, nie ma zaburzonych funkcji koncentracji uwagi ani pamięci wzrokowo – przestrzennej. Obecnie nie stwierdzono u niego deficytów poznawczych, które mogłyby wpłynąć na niezdolność do rozumienia tekstu pisanego. W dniu 25 lutego 2016 r. podpisując dokumenty w tym umowę leasingu był w stanie świadomie i swobodnie podjąć decyzję i wyrazić swoją wolę.

Dowód: opinia k. 141-141

zeznania biegłej E. K. –S. z 23.05.2018 r. 00:00:58-00:04:52;

zeznana biegłej D. K. z 23.05.18 r. 00:04:52-00:15:36

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych z dokumentów przedłożonych przez strony, zeznań świadka, zeznań pozwanego oraz opinii biegłych .

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu, albowiem ich prawdziwość nie budziła w ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się w dużej mierze na opiniach biegłych z dziedziny psychiatrii dr E. S. i z dziedziny psychologii mgr D. K..

Sąd w pełni podzielił wnioski zawarte w opinii biegłych. W ocenie Sądu opinie zostały sporządzone w sposób rzetelny, są wiarygodne, oparte na szczegółowej analizie zgromadzonej dokumentacji medycznej i przeprowadzonych badaniach powoda. Ponadto opinie biegłych sądowych korespondują z pozostałym materiałem dowodowym. Trzeba jednocześnie zaznaczyć, iż opinie zostały sporządzone przez osoby odznaczające się niekwestionowanymi kwalifikacjami; biegłe posiadają bowiem szeroką wiedzę z dziedziny objętej zakresem przedmiotowym powyższych opinii. Nie można również pomijać tego, że biegłe swoje stanowisko w tym przedmiocie sformułowały po zapoznaniu się ze zgromadzoną w aktach sprawy dokumentacją medyczną oraz badaniu pozwanego, a zatem opinie zostały sporządzone nie na podstawie arbitralnej i formułowanej a priori oceny, lecz w oparciu o obiektywny i rzetelnie zebrany materiał badawczy, który potwierdzał prawidłowość wyrażonych przez biegłego twierdzeń.

Biegłe zeznając przed Sądem podtrzymały treść opinii.

Zważyć też należy, że ugruntowany jest w orzecznictwie pogląd, według którego Sąd w sprawie do rozstrzygnięcia której wymagane są wiadomości specjalistyczne nie może wydać orzeczenia wbrew wnioskowi wypływającemu z opinii uznanej przez tenże Sąd za fachową i rzetelną (zob. np. wyrok SN z 26/10/2006 I CSK 166/06 – publ. Lex nr 209297 lub II UK 277/04 OSNP 2006/5-6/97).

Za wiarygodne i znaczące dla sprawy Sąd uznał zeznania złożone przez świadka S. M. dotyczące okoliczności podpisania umowy leasingu. Twierdzenia jej były logiczne, spójne i zgodne z pozostałym materiałem dowodnym zebrany w sprawie.

Sąd nie znalazł również podstaw do podważenia twierdzeń przedstawionych przez pozwanego. Po okazaniu pozwanemu podpisów z danymi (...), które widnieją na umowach leasingu, na wekslu i na deklaracji wekslowej, pozwany albo wprost przyznał, że to są jego podpisy lub też nie wykluczył, że to mogą być jego podpisy. Ostatecznie

pozwany przyznał również, że skuszony obietnicą lepszych zarobków zgodził się na objęcie funkcji w spółce (...). Przy czym należy podkreślić, że w przedmiotowej sprawie P. D. (1) ponosi odpowiedzialność za zobowiązania wobec powoda z tytułu poręczenia wekslowego, a nie jako prezes zarządu spółki.

W związku z wniesionymi przez pozwanego zarzutami od nakazów zapłaty, w których pozwany odwołała się do łączących strony umów leasingu, istniejący między stronami spór, z płaszczyzny stosunku prawa wekslowego przeniósł się na ogólną płaszczyznę stosunku prawa cywilnego. W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, zgodnie z którym w postępowaniu nakazowym, po wniesieniu zarzutów od nakazu zapłaty, dopuszczalne jest powoływanie się na podstawie faktyczną i prawną, wynikającą z łączącego strony stosunku prawnego, w związku z którym został wystawiony weksel gwarancyjny. Wystawienie weksla ma bowiem na celu zabezpieczenie zobowiązania ze stosunku cywilnoprawnego i polega na tym, że dłużnik stosunku „podstawowego” podpisuje blankiet wekslowy, wręcza go wierzycielowi, upoważniając go do wypełnienia stosownie do wyników obrachunku „podstawowego” stosunku prawnego. Przez te czynności przydana zostaje wierzytelności dodatkowa podstawa w postaci zobowiązania wekslowego. Umożliwia to wierzycielom dochodzenie roszczeń nie tylko w drodze zwykłego procesu, lecz także w postępowaniu odrębnym nakazowym (vide: uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 07 stycznia 1967 r., sygn. akt III CZP 19/66, OSNCP 1968/5, poz. 79, uchwała Połączonych I.: Cywilnej oraz Pracy i (...) z 24 kwietnia 1972 r., sygn. akt III PZP 17/70, OSNCP 1973/5, poz. 72).

Ponadto każda ze stron z mocy art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. powinna wykazać okoliczności, z których wywodzi skutki prawne. Powód powinien więc wskazać na gruncie niniejszego postępowania w jaki sposób wypełnił weksel (co składa się na kwotę, na którą opieka weksel), natomiast pozwany powinien wykazać, iż roszczenie powoda ze stosunku podstawowego w całości albo w części nie istnieje (por. uzasadnienie uchwały SN z 24.04.1972 r., III PZP 17/70, OSNC 1973/5/72; wyrok SA w Poznaniu z 02.03.2005 r., I ACa 1413/04).

Stan faktyczny w sprawie jest w istocie w znacznej części niesporny. Poza sporem bowiem leżał bowiem fakt zawarcia umów leasingu, a także fakt wystawienia i poręczenia przez P. D. (1) weksla. Strony nie kwestionowały również tego, iż umowy leasingu zostały rozwiązane, przedmiot leasingu odebrany i sprzedany.

Pozwany podnosił natomiast, iż podpisując dokumenty dotyczące spółki jak również umów leasingu nie rozumiał znaczenia ich treści. Wskazywał, iż znajdował się wówczas w stanie wyłączającym świadome albo swobodne podjęcie decyzji i wyrażenie woli.

Sąd nie podzielił stanowiska pozwanego w tym zakresie. Z opinii biegłych jasno bowiem wynika, iż w dniu 25 lutego 2016 r. pozwany podpisując dokumenty dotyczące spółki w tym również i dotyczące umowy leasingowej był w stanie świadomie i swobodnie podjąć decyzję i wyrazić swoją wolę.

Powód dochodzi zaległych opłat leasingowych.

W myśl art. 709¹ k.c., przez umowę leasingu finansujący zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, nabyć rzecz od oznaczonego zbywcy na warunkach określonych w tej umowie i oddać tę rzecz korzystającemu do używania albo użytkowania i pobierania pożytków przez czas oznaczony, a korzystający zobowiązuje się zapłacić finansującemu w uzgodnionych ratach wynagrodzenie pieniężne, równe co najmniej cenie lub wynagrodzeniu z tytułu nabycia rzeczy przez finansującego.

Umowa została rozwiązana na podstawie art. 709¹³ § 2 k.c., zgodnie z którym jeżeli korzystający dopuszcza się zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty, finansujący powinien wyznaczyć na piśmie korzystającemu odpowiedni termin dodatkowy do zapłacenia zaległości z zagrożeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu może wypowiedzieć umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym, chyba że strony uzgodniły termin wypowiedzenia.

Rozliczenie umowy powinno zatem nastąpić na podstawie art 709¹⁵ k.c. zgodnie z którym w razie wypowiedzenia przez finansującego umowy leasingu na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, finansujący

może żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie a niezapłaconych rat, pomniejszonych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i rozwiązania umowy leasingu.

W związku z rozwiązaniem umowy leasingu pozwany miał obowiązek w pierwszej kolejności zwrócić przedmiot leasingu w terminie i miejscu określonym w piśmie o rozwiązaniu umowy albo wydać je osobie upoważnionej przez stronę powodową oraz zapłacić wszystkie należności strony powodowej, jakie stały się wymagalne do dnia rozwiązania umowy leasingu. Z łączącego strony stosunku zobowiązaniowego wynikało, że w konsekwencji rozwiązania umowy strona powodowa mogła żądać od pozwanej zapłaty kwoty wszystkich zaległych opłat wraz z odsetkami, pokrycia kosztów windykacyjnych Kwota jakiej zażąda powód w związku z rozwiązaniem umowy mogła zostać pomniejszona o ile pozwany zwróci w żądanym terminie przedmiot leasingu. (art. 4.4 i 4.5 ogólnych warunków umowy leasingu operacyjnego). Bezspornym było zaś, iż powód odebrał przedmioty leasingu. Sąd uznał, że przewidziana w art. 709¹⁵ k.c. odpowiedzialność korzystającego ma niewątpliwie charakter odpowiedzialności kontraktowej, a względem na to, że odszkodowanie nie mogło przewyższać uszczerbku zaistniałego w majątku poszkodowanego, uzasadniał zaliczenie na poczet szkody korzyści uzyskanych przez poszkodowanego, którą należało wiązać przede wszystkim z odzyskaniem przez finansującego przedmiotu leasingu. Podkreślić należy przy tym iż, powódka sprzedała zarówno ciągnik siodłowy jak i naczepę ciężarową. Cena sprzedaży ciągnika siodłowego wynosiła 49.200 zł zaś cena naczepy ciężarowej wynosiła 16.000 zł. Uzyskane w wyniku sprzedaży kwoty przewyższały zgłoszone przez powódkę żądania.

W konsekwencji Sąd w sprawie I C 852/17 oraz w sprawie I C 1092/17 uchylił nakazy zapłaty wydane w postępowaniu nakazowym w części przeciwko pozwanemu P. D. (1) i oddalił powództwo przeciwko pozwanemu.

W sprawie I C 852/17 w pkt II orzeczenia Sąd zawarł postanowienie w przedmiocie kosztów procesu, o których orzekł na podstawie art. 98 § 1 – 3 k.p.c., stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Zgodnie z jej treścią strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej ochrony. Przegrywającym jest powódka, której żądanie nie zostało uwzględnione. Stąd zgodnie z art. 98 k.p.c. powinna zwrócić pozwanemu poniesione przez niego koszty. W przedmiotowej sprawie na koszty pozwanego złożyły się: opłata sądowa od zarzutów 524 zł, opłata od pełnomocnictwa 17,00 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600zł.

W przedmiocie kosztów procesu w sprawie I C 852/17 Sąd również orzekł na podstawie art. 98 § 1 – 3 k.p.c. W przedmiotowej sprawie na koszty pozwanego złożyły się: uiszczona opłata sądowa od zarzutów 100 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600zł.

W pkt III wyroku w sprawie IC 852/17 nakazano pobrać od powódki na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.646 zł tytułem kosztów sądowych, od uiszczenia których pozwany został zwolniony.